

Мирослава ДАНЬКО-РАДЕЦЬКА

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Фізична культура), факультет здоров'я людини та природничих наук Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Олександр ЛОГВИНЕНКО

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ РОЗВИТКУ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ РОБОТИ В ОБ'ЄДНАНІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Сучасна адміністративно-територіальна реформа в Україні обумовила організаційні зміни, що відбуваються у всіх сферах українського суспільства, у тому числі і сфері фізичної культури та спорту. У статті 5 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» – «Державне управління у сфері фізичної культури і спорту» зазначається, що державне управління фізичною культурою і спортом здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту за сприяння відповідно інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування [1].

Управління сферою фізичної культури і спорту здійснюють:

- на регіональному рівні – органи управління фізичною культурою і спортом (Департаменти і комітети у справах фізичної культури і спорту обласних, районних державних адміністрацій);

- на місцевому рівні – місцеві органи управління (Комітети з фізичної культури і спорту районних адміністрацій і міських рад);
- на рівні селищних утворень – громадські комісії або відділи з фізичної культури і спорту.

В Україні сьогодні реєстр громадських організацій фізкультурно-спортивної спрямованості відсутній. Проте всі існуючі громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості можна розділити на такі групи:

- загальнонаціональні спортивні об'єднання;
- фізкультурно-спортивні товариства;
- фізкультурно-спортивні громадські об'єднання (федерації, асоціації, спілки тощо) з певного виду спорту або групи видів спорту;
- фізкультурно-спортивні об'єднання соціальних груп населення;
- спортивні клуби різної організаційно-правової форми;
- колективи фізичної культури [2, с. 56].

Сьогодні в Україні діють такі фізкультурно-спортивні товариства як «Україна» і «Спартак» (організація фізкультурно-масової і спортивної роботи за місцем роботи і відпочинку громадян, надання спортивних послуг працюючим та членам їх сімей), «Колос» (організація фізкультурно-масової і спортивної роботи у сільській місцевості та надання спортивних послуг мешканцям села), «Динамо» (організація фізкультурно-масової і спортивної роботи серед працівників правоохоронних органів та забезпечення їх професійної підготовки) [2, с. 57].

На сьогоднішній день існує суттєва суперечність між завданнями, які визначаються державою у сфері фізичної культури та спорту, прав громадян на заняття фізичною культурою, оздоровленням свого організму та спортом, з одного боку, та умов діяльності, а особливо фінансових джерел діяльності, спортивних товариств та клубів, з іншого.

Серед пріоритетів сучасної політики у сфері фізичної культури і спорту важливе місце сьогодні посідає забезпечення розвитку і зміцнення інфраструктури фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем роботи громадян, в об'єднаній

територіальній громаді. Саме на створення сприятливих умов для розвитку фізичної культури та спорту і повинні спрямовуватись зусилля місцевих органів самоврядування.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Закону України «Про фізичну культуру і спорт». – Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/t380800?an=479716>
2. Ціпов'яз А.Т., Бондаренко В.В. Організація і управління фізичною культурою і спортомс: навч. посіб. Кременчук: КПК, 2019. 128 с.